

СВЯТЕ ПИСЬМО.
—
ЕВАНГЕЛИЯ
по
С В. М А Р К О В І.

ПЕРЕКЛАД УКРАИНСКИЙ.

ВІДЕНЬ.

1871.

ЕВАНГЕЛИЯ
по
СВ. МАРКОВІ.

—
ПЕРЕКЛАД УКРАЇНСКИЙ.

ВІДЕТЬ.
Коштом громадським.
1871.

З друкárні Сóммера у Вíдні.

Свáнгелия по Св. Мárковi.

Головá I.

Почин свáнгелиї
Ісúса Христá,
Сíна Бóжого,

2 як напýсано в прорóків: Ось я по- силаю áнгела мого перéд лицéм твоим, що приготóвить до- рóгу твою перéд тóбою.

3 Гóлос поклýкую- чого в пустýні: Го- тóвте дорóгу Го- спóдню, прóстими робіть стежкý іогó.

4 Появýвсь Іоán, христячи в пустýні, и проповідуючи хри- щéнne покáйnя на відпущéнne грíхív.

5 И вихóдила до іого вся земля Ю- дéйська и Еруса- лíмцí, и христíлісь

від іóго всі в рíці Йордáні, сповідаючи грíхý свої.

6 Був же Іоán одýг- нений у верблó- жий вóлос и в побяс шкуряний на поя- снýці своїй; и ів саранýта дýкий мед;

7 и проповідував, глагóлючи: Грядé потужніший над мéне слíдом за мною; у іóго недостóен я нахильвшиcь розвя- зáти рéмінь обúя іогó.

8 Я христíв вас водóю, він же хри- стýтиме вас Дýхом Святýм.

9 И стáлось тýми днáми: Прийшóв И- сúс из Назарéту Га- лилéйського, и о-

Свáнгелія

христíвсь у Іоáна в Йордáні.

10 И, зáраз вийшовши з водí, побáчив небесá, що відчиня́лись, и Дух, як гóлуб, злýнув на іого.

11 И зíйшóв гóлос из небéс: Ти есý Син мíй любий, що я вподóбав.

12 И зáраз Дух вýпровадив іого в пустýню.

13 И був там у пустýні днів сбóрок спокúшуваний од Сатани; и пробувáв з дíкими звíрмí; и áнгели служíли іому.

14 Як же вýдано Іоáна в темнийцю, прийшóв Исýс у Галилéю, проповідуючи свáнгелію цárства Бóжого,

15 и глагóлючи: Що словníвся час, и наблýжíлося цárство Бóже. Покáй-

тесь и вíруйте в свáнгелію.

16 Хóдячи ж пона́д мóрем Галилéйським, побáчив Сýмона та Андрéя бráта іого, як вої́ за кидали нéвід у мóре: буlí бо рибáлки.

17 И речé до них Исýс: Йдіть слíдом за мною, то зроблю, що стáнетесь ловцями людéй.

18 И, зáраз покýнувши неводí свої, пíйшли слíдом за ним.

19 И, відíйшовши трóхи дáльше звідтіля, побáчив Якова Зеведéевого та Іоáна бráта іого, и іх у чóvní налагоджуючих неводí.

20 И зáраз поклýкав іх; и, покýнувши бáтька свого Зеведéя в чóvní з наймитáми, пíйшли слíдом за ним.

21 И прихóдять у Кацернаúм; и зáраз

по Св Мárкові.

субітнёго дня, увійшовши в школу, навчáв.

22 И дивувáлись наўкою іогó: на-вчáв бо іх яко маючий власть, а не як письмéнники.

23 И був у них у школі чоловíк з дúхом нечýстым; и закричáв,

24 кáжучи: Остáв! що нам и тобі, Исýсе Назарянýне? чи прийшóв есý погубýти нас? Знаю тебе, хто есý: Святýй Бóжий.

25 И погрозýв іомý Исýс, глагóлючи: Мовчý и вийди з іóго.

26 И стрепенувши іогó дух нечýстий, и закричáвши гóлосом великим, вийшов з іóго.

27 И полякались усí так, що питáли один в одного, го-ворячи: Що се та-кé? що се за наўка

такá новá? що по влáсти и духам нечýстим повелівáе, и слúхають іогó?

28 И розíйшлáсь чутка про іóго зáраз по всíй окóлиці Галилéйськíй.

29 И зáраз, из школи вийшовши, пíйшлý в господу Сýмона та Андрéя, з Яковом та Іоáном.

30 Тéща же Сýмона лежáла в пропáсницí, и зáраз кáжуть іому про нéї.

31 И приступíвши він, пíдвів її, взявшi за рýку її; и покýнула її пропáсниця зáраз; и послúгувала вонá ім.

32 Як же настáв вéчíр, після зáходу сónця, поприносили до іóго всíх недúжих и біснуватих.

33 И ввесь гóрод зібрáвся до дверéй.

34 И сцілів мно-гих недúжих на вся-

Свáнгелия

кі болесті, и бісів
мнóгих вýгнав; и
не дозволяв говорý-
ти бісам: бо вої
знали іогó.

35 И в ранці, ще
геть зáночи, встáв-
ши вýйшов, и пíй-
шóв у пустé місце,
и там молýвся.

36 И пустýлись за
ним Сýмон и тí, що
з ним.

37 И, знайшóвши іо-
гó, кáжуть іомý: Що
всí шукають тебе.

38 И речé до них:
Ходíмо в близькі мі-
стéчка, щоб и там
проповідував: на те
бо вýйшов я.

39 И проповідував
по школах іх скрізь
по всíй Галилéї, и
виганяv бісí.

40 И приходить до
іого прокажéний,
благáючи іогó, и,
впáвши на колíна
перéд ним, кáже до
іого: Що, колý хó-
чеш, змóжеш менé
очистити.

41 Исúс же, ами-
лосéрдившись, про-
стяг рýку, доторк-
нúвсь до іóго, и ре-
чé іому: Хóчу; очý-
стись.

42 И, як він ска-
зáв, зáраз зникла з
іого прокáза, и очý-
стився.

43 И, наказáвши
іому, зáраз вýслав
іогó,

44 и речé до іого:
Гледí ж, нікому ві-
чóго не кажý, а йди,
покажíсь свящéн-
никовí, и принесí за
очищéнne твоé, що
повелíв Мойсéй на
свіdkувáнne іm.

45 Він же вýйшов-
ши почáв пропові-
дувати багáто, и шý-
рити кругóм чутку,
так що нíкóли він
не міг явно ввíйтý
в гóрод, а пробувáв
óсторонь у пустíх
місцяx; и прихó-
дили до іого звід-
усюди.

Головá II.

И знов увійшóв у Капернаúм чéрез кíлька днíв; и розголóшено, що він у господі.

2 И зáраз назби-
ráлось багáто, так
що не булó місця
áні перéд дверýма.
И проповідував він
ім слóво.

3 И прихóдять до
їóго несучí росслáб-
леного; неслó юго
чéтверо.

4 И, не мóжучи
приступíти до юго
за нарóдом, роскрý-
ли стéлю, де був;
и проламáвши спу-
стíли лíжко, на ко-
трóму лежáв рос-
слáблений.

5 Báчивши ж Исúс
вíру іх, речé до рос-
слáбленого: Сýну,
оставляються тобі
грíхí твоí.

6 Буlí ж дéякí з
письмéнників, що

там сидíли, и казá-
ли в серцяx своіx:

7 Що за хулú сей
так говорить? хто мó-
же оставляти грíхí,
як тéлькí одýн Бог?

8 И зáраз посте-
рігши Исúс дúком
своіm, що так мý-
сять собі, речé до
них: На що се кáже-
те в серцяx вáших?

9 Що лéгше: ска-
зати росслáбленому:
Оставляються тобі
грíхí твоí; або ска-
зати: Устáнь, и вíзь-
мí постíль твою,
та й ходí.

10 От же, щоб ви
знали, що Син чо-
ловíчий мáє власть
оставляти на землі
грíхí, (речé до рос-
слáбленого:)

11 Тобі глагóлю:
Устáнь, и вíзьмí по-
стíль твою, та й
идí до дóму твогó.

12 И встав зáраз,
и, взýвши постíль,
вýйшов перéд усíмá:
тák що здивувáлись

Евангелия

усі, и прославляли Бóга, говорячи: Що нікóли такóго не бáчили.

13 И вийшов знов над мóре; и ввесь нарóд пíйшóв до іóго, и навчáв іх.

14 И, йдúчи мýмо, побáчив Левíю Ал-фéевого, сидячого на мýтницí, и речé іому: Идí слíдом за мною. И встáвши пíйшóв слíдом за ним.

15 И стáлось, як сидів він за столóм у господí в іóго, посідало з Исúсом и ученикáми іогó и багáто митників та грíшників: булó бо багáто, и йшли слíдом за ним.

16 И бáчивши письмéники та Фарисéї, що він ість из митникáми та грíшниками, кавáли до учеників іогó: Як се, що він з митни-

камí та грíшника-ми ість и пъє?

17 И почúвши Исúс, речé до них: Не трéба здорóвим лíкаря, а недúжим. Не прийшóв я звати прáведників, а грíшників до покайння.

18 А булý ученикý Іоáнові та Фарисéйські постниками; и приходять и кáжуть іому: Чого ученикý Іоáнові та Фарисéйські постять, твої ж ученикý не постять?

19 И речé ім Исúс: Чи мóжуть синóве весéльнí постити, як жених з нимý? Дóки мають з собóю же-нихá, не мóжуть постити.

20 Прýдуть же днí, колý вíзьметься від них жених, и тодí поститимуть в тí днí.

21 И нíхтó не прíшивáє лáтки з новóї тканині до старóї

по Св Мárкові.

одéжини: атó новá лátка її урвé ста- рого, и гíрша бúде дíрка.

22 И нíхто не на- ливає новóго вина в старí бурдюкý: атó новé вино по- розривáє бурдюкý, и вино вýтече и бур- дюкý пропадúть; новé ж вино в новí бурдюкý налива́ти.

23 И довелось пере- хóдити іому в субóту черéз зáсіви; и почалý ученикý ю- гó дорóгу верстáти, рвучý колоссе.

24 И казáли до ю- го Фарисéi: Дивíсь, чогó вонý рóблять у субóту, що не го- дýться?

25 А він речé до них: Чи нíкóли не читáли ви, що зро- бýв Давíд, як був у нúждí и голоду- вáв він и тí, що були з ним?

26 Як увíйшóв він

у Бóжий дом за Авияеáра архиерéя, та й поів хлíбí пред- ложéння, що не го- дýлось істи, як тéлькí свящéнникам, и дав и тим, що були з ним?

27 И речé до них: Субóта про чоло- вíка постáла, не чоловíк про субóту.

28 Тим Син чоло- вíчий Госпóдь и су- бóти.

Головá III.

И ввíйшóв изнóв у шkóлу; и був там чоловíк, що мав сухý рúку.

2 И назирáли югó, чи сцíлить югó в субóту, щоб обви- нувáти югó.

3 И речé до сухо- рúкого чоловíка: Стань посерéдинí.

4 И речé до них: Чи годýться в субóту добро робýти, чи зло робýти? жит-

Євáнгелия

тé спасáти, чи по-
губляти? Вонý ж
мовчáли.

5 И, позирнúвши
на них кругом гнів-
но, жалкúючи над
закаменіннem сер-
дéць іх, речé чоло-
вíкові: Простягнй
рýку твою. И про-
стяг, и стáла рукá
іогó здорóва, як и
друга.

6 И вийшовши Фа-
рисéї, зáраз з Ироди-
янами зробíли ráду
на іогó, як іогó по-
губýти.

7 Исýс же відій-
шóв з ученикáми сво-
їми до мóря; и вели-
кий нáтовп из Гали-
лéї йшóв за ним, и
з Юдéї,

8 и з Єрусалýму,
и з Идумéї, и з за-
Іордані; и тí, що
кругом Тýра та Си-
дóна, нáтовп вели-
кий, прочúвши, скіль-
кі він робíв, по-
приходили до іогó.

9 И сказáв він уче-

никам своім наго-
тóвити іому чóвна
задлý нарóду, щоб
не тýслись до іогó.

10 Мнóгих бо сці-
лýв, так що кýда-
лись на іогó, щоб
приторкнúтись до
іогó, хто з них мав
нéдуги.

11 А духý нечýсті,
як бáчили іогó, то
падали ниць перéд
ним, и кричáли, го-
вóрячи: Що ти есý
Син Бóжий.

12 И мнóго грозýв
ім, щоб іогó не
виявляли.

13 И вихóдить він
на гору, и кличе,
кого схотів сам; и
приходили до іогó.

14 И настановýв
двадцятéх, щоб
булý з ним, и щоб
посилáти іх пропо-
відувати,

15 и щоб мáли
сíлу сціляти нéдуги,
и виганяти бíсý.

16 И дав Сýмонові
імя Петр;

по Св. Мárкові.

17 та Якова Зеве-
дéвого, та Іоáна
брáта Іáкового, и
дав ім именá Воа-
нергéс, що есть:
Синý грóмові;

18 та Андрéя, та
Филíпа, та Варео-
ломéя, та Матеéя,
та Фомý, та Якова
Алфéвого, та Фа-
дéя, та Сýмона Ха-
нáця,

19 та Юду Иска-
риóцького, що зrá-
див іогó; и вхó-
дять вонý в господу.

20 Исходиться знов
нарóд, так що не
моглý анí хлíба звí-
сти.

21 И прочúвши тí,
що в іого, вийшли
взýти іогó: казáли
бо: Що він не при-
собí.

22 А письмéники,
поприходивши з Є-
русалíму, казáли:
Що Вельзевúла має,
и що бісовським
княzем виганяє бісý.

23 И, покликавши

ix, говорýв до них
прýповістями: Як
мόже Сатаñá Сатанý
виганяти?

24 И колý цárство
прóти сéбе роздí-
литься, не мόже
стóйти цárство те.

25 И колý господá
прóти сéбе роздí-
литься, не мόже стó-
йти господá тáя.

26 И колý Сатаñá
устáв прóти сéбе, и
роздíлýвся, не мόже
стóйти, а конéць
іомý.

27 Не мόже нíхтó
нáдоби сýльного,
ввíйшовши в господу
іогó, пожакувáти,
як пérше сýльного
не звáже; и тодí
господу іогó пожа-
куé.

28 Истинно глагóлю
вам: Що всí грíхý
віdpúстяться синáм
чоловíчим, и хулí,
якýми б вонý нí ху-
лíли;

29 хто ж хуlíтиме
на Духа Святóго, не

Свáнгелия

мáс прощéння по вí-
ки, а вýнен вíчного
бóсуду:

30 бо казáли: Дý-
ха нечýстого мáс.

31 Прихóдять тодí
братý и мáти iогó,
и, стóячи на двóрі,
послали до ióго,
звúчи iогó.

32 И сидíв нарóд
круг ióго; кáжуть
же iому: Ось мáти
твой и братý твоí на
двóрі шукáють тебе.

33 И, озвáвшись до
них, речé: Хто се
мáти мой, або братý
моí?

34 И, позирнúвши
кругом по тих, що
сидíли колó ióго,
речé: Оцé мáти мой,
и братý моí!

35 Хто бо чинýти-
ме вóлю Бóжу, той
брат міní, и сестrá
моя, и мáти.

Головá IV.

И почáв знов на-
вчáти над мóрем;
и наzбирáлось ба-

гáто нарóду, так що
він увýшов у чó-
вен, щоб сидíти на
móрі; а ввесí нарóд
був на землі при
móрю.

2 И навчáв іх ба-
гáто прýповістями,
и глаголав до них
у наýці своїй:

3 Слúхайте: Ось
вýшов сíяч сíяти;
4 и стáлось, як сí-
яв, однó впáло над
шляхом, и наletílo
пtáство небéсне, и
пожéрло iогó.

5 Иише ж упáло
на каменистому, де
не мáло довóлі зем-
лі, и зараз посхó-
дило: бо не мáло
глибині в землі.

6 Як же зíйшло
сóнце повýло, и, не-
мáючи кóреня, по-
сóхло.

7 А иише попáдало
мíж тернýну, и тер-
нýна розвíвшись по-
глушила iогó, и ово-
щи не далó.

8 А иише впáло на

по Св. Мárкові.

зéмлю дóbru, и да-
ло плíд, що схóдив
и рíс, и вродíло
однó в трíдцятеро, и
однó в шíсьдесáтеро,
и однó в сóтеро.

9 И речé до них:
Хто має уші слúха-
ти, нехáй слúхає.

10 Як же був на
самоті, питáлись у
ióго тí, що, з ним,
ráзом з дванадцять-
мá, про прýповість.

11 И речé до них:
Вам дáно знати тáй-
ну цárства Бóжого,
тим же, що бсто-
ронь, у прýповістях
усé стаéться,

12 щоб дíвлячись
дивíлись, та й не
бáчили, и слúхаючи
слúхали, та й не ро-
зумíли, щоб йнколи
не навернúлись, и не
простíлись ім грíхý.

13 И речé до них:
Хибá не знаete прý-
повісти сíéї? як же
всí прýповісті зрозу-
міste?

14 Сíяч слóво сíe.

15 Що ж над шля-
хóм, се тí, де сієть-
ся слóво; и, як по-
чúютъ, зараз прихó-
дить Сатана, и заби-
рає слóво, посіяне в
серцáх iх.

16 Подібно ж и тí,
що на каменýстому
посіянí, котрí, як по-
чúютъ слóво, зараз
з рáдостю прийма-
ють iогó,

17 и не мають кó-
реня в собí, а тéлькí
до часу вонý; опісля
ж, як настане гóре
абó гонéннеза слóво,
зараз блазнýться.

18 А тí, що посіяні
мíж терниною, се тí,
що слúхали слóво,

19 тажурбá свíту сé-
гó, и омана багáцтва,
и йншí жадóби вхó-
дять, и глúшать слó-
во, и безóвочним рó-
биться вонó.

20 А на зéмлю дó-
бу посіянí, се тí,
що чúютъ слóво и
приймають, и при-
носять óвощ, однó

Свáнгелия

в трíдцатеро, дру́ге в шісъдеся́теро, а йи́ше в сóтеро.

21 И речé до них: Чи на те прихóдить світло, щоб стáвити іогó під посýдину, або під лíжко, а не, щоб на свíчникú стáвити?

22 Немá бо нічóго скóваного, щоб не объявíлось, и не втáено, а щоб на яв вíйшло.

23 Колý кто має уші слúхати, нехáй слúхає.

24 И речé ім: Вва- жáйте, що чу́ете: Якóю мірою мí-раєте, відмíрається вам, и прибáвиться вам, що слúхаете.

25 Хто бо має, да́стся іомý; а хто не має, и що має, візьметься від іóго.

26 И речé: Так есть цárство Бóже, як колý чоловíк, що вкýне вернó у зéмлю,

27 та й спить, и встае в ночі и в день, а зернó скóдить и ростé, як, не знае він.

28 Від сéбе бо земля рóдить; спéршу траву, потім кóлос, а далíй пóвну пшеницю в кóлосі.

29 Як же деспíє бвош, зáраз посилає серпа: бо настáли жнива.

30 И речé: Кому уподобимó цárство Бóже? або до якóї прýповісти прилóжимо іогó?

31 Вонó мов зернó горчíцí, що як посіш іогó в зéмлю, то вонó дрібніше від усіх зéрев, які є на землі;

32 а як посісться, скóдить, и рóбиться більшим над усі зíлля, и ширить велике вітте, так що під тінню іогó кублились може птáство небéсне.

по Св. Мárкові.

33 И мнóгими та-
кýми прýповістями
глагóлав ім слóво,
скількі моглý слу-
хати.

34 Без прýповісти
ж не говорíв ім;
на самоті ж уче-
никам своїм вияс-
нюав усé.

35 И речé ім того
дня, як настáв вé-
чір: Перевезімось на
той бік.

36 И, відпустíвши
нарóд, узялý югó,
як був у чóвні. И
йнші ж човнý були
в ним.

37 И схопíлась
велька вітрянá бúря,
фýлі ж заливáли чó-
вен, так що вже
тонúв.

38 А був він на
кормі, сплючý на
пóдусці. И розбу-
дýли югó, и кáжуть
іому: Учýтелю, чи
тобі байдýже, що
погибáємо?

39 И встáвши по-
грозýв вітрові, и

речé до мóря: Мов-
чý, перестáнь! И
втих вітер, и на-
стáла тишина ве-
лýка.

40 И речé ім: Чого
ви такі полохлýві?
Як се немá в вас
віри?

41 И поляка́лись
стрáхом великим; и
казáли одýч до 'днó-
го: Хто оцé сей,
що й вітер и мóре
слухає югó?

Головá V.

И перевезлýсь на
той бік мóря, у
землю Гадарýнську.

2 И скóро вýйшов
він из чóвна, зáраз
зустрів югó чоловíк
из гробів у дýсі не-
чýстому,

3 що домувáв між
гробáми, и нáвіть
залізами нíхтó не
міг югó звязáти:

4 ча́сто бо закóву-
вано югó в кайдáни
и заліза, и роз-

Евангелия

ривав заліза на собі, и ламав кайдани, и ніхто іого не здолів угамувати.

5 И по всяк час у ночі и в день пробував він у горах та гробах, кричавши, та бівші себе каміннем.

6 Побачивши ж Ісуса oddалекі, прибіг та й уклонився іому,

7 и, закричавши голосом великим, каже: Що міні и тобі, Ісусе, Сину Бóга Вищого? Заклинаю тебе Бóгом, не муч менé.

8 (Речé бо іому: Вийди, душа нечистий з чоловіка.)

9 И спитав іого: Якé имя твоé? И відповів, кажучи: Имя моé Легион: бо нас багáто.

10 И благáв Іого вéльми, щоб не висилав іх геть из тієї сторони.

11 Пáсся ж там поблизу гір великий гурт свиней.

12 И благáли іого всі бісí, кáжучи: Пішли нас у свýні, щоб ми ввійшли в них.

13 И зáраз дозвóлив ім Ісус. И вýйшовши нечýсті ду́хí, увійшлí в свýні; и кíнувся гурт из крúчи в мóре, (було ж іх тýсяч зó дві,) та й потонули в мóрі.

14 А ті, що пásли свýні, побігли, та й росказáли в гóроді и в сéлах. И повихóдили дивýтись, що се стáлось.

15 И приходять до Ісуса, и бáчать біснуватого; сидить одягнений и при рóзумі, тогó, що мав Легиона, та й полякались.

16 И росказували ім ті, що бáчили, що стáлось бісну-

по Св. Мárкові.

вáтому, и про свíні.

17 И почалý вонý просýти югó вýйти з іх границь.

18 И як увійшó він у човен, просýв югó той, що був біснуватий, щоб бути з ним.

19 Исýс же не дозвóлив іому, а речé до юго: Идý до дóму твого до твоїх, и роскажý ім, що тобі Господь зробýв, и як помýлував тебе.

20 И пійшóв и почáв проповідувати в Десятиграді, що зробýв іому Исýс; и всі дивувáлись.

21 И як переплýв Исýс чóвном изиόв на той бік, зібрáлось багáто народу до юго; а був він над мóрем.

22 И ось приходить один из школъних старшии, на имá Яир, и, побачивши югó, упáв у ноги іому,

23 и вéльми бла-
гáв югó, говорячи:
Що мала дочка моя
кінчýться, щоб прий-
шóвши положýв на
ней руки, нехай одý-
жае и бúде жýва.

24 И пійшóв из
ним, и слідóм за ним
пійшлó багáто на-
роду, и тýслись
до юго.

25 И жінка однá,
що булá в кро-
вотічі рóків два-
надцять,

26 и багáто вýтер-
піла від мнóгих лі-
карів, и вýтратила
все, що мала, и вій-
кої пíльги не ді-
знала, а ще більш
їй погíршало,

27 почúвши про
Исýса, приступíла
між народом иза-
ду, та й приторкнý-
лась до одéжи юго.

28 Казáла бо: Що,
колý до одéжи юго
приторкнýсь, спа-
суся.

29 И зáраз вýсохло

Свáнгелия

жерелó крові її, и почúла вонá в тілі, що сцілýлась од недýги.

30 И зáраз Исýс, почувши в собі, що сýла вийшла з іóго, обернúвшись між нарóдом, речé: Хто приторкнúвсь до одéжи моéї?

31 И казáли іому ученикý іогó: Ти бáчиш, як нарóд тóвпиться до тебе, та й питáш: Хто приторкнúвся до мéне?

32 И позирнúв він кругóм, щоб побáчити ту, що се зробýла.

33 Жінка ж, злякáвшись и затрусýвшись, знаючи, що стáлось из нею, приступýла, та й упала перéд ним, та й сказáла іому всю правду.

34 Він же речé ій: Дóчко, віра твоя спаслá тебé.

Идý з упокóем, и будь здорóва від недýги твоéї.

35 Ще говорíв він, прихóдять від шкóльного старши-нý, кáжучи: Щодочкиá твоя вмérла. На що ишé трúдиш учýтеля?

36 Исýс же, зáраз почувши скáзане слóво, речé шкóль-ному старшині: Не лякáйсь, тéлькі вíруй.

37 И не дозвóлив нíкому йтý з собóю, тéлькі Петрóві, та Якову, та Іоáнові, брату Якова.

38 И прихóдить у господу до шкóль-ного старши-нý, и бáчить трíвóгу, и плачúщих, и голóся-чих вéльми.

39 И, ввíйшовши, речé ім: Чого трíвóжетесь та голó-сите? Дíвчá не вмérло, а спить.

40 И насмíхáлися з іóго. Він же вý-

по Св. Мárкові.

славши всіх, берé бáтька та матíр дíвчинки, и тих, що з ним, и ввіходить, де дíвчá лежáло.

41 И, взя́вши дíвчá за руку, речé ій: Талитá кúми, що есть перéкладом: Дíвчинко, тобі гла-гóлю, встань.

42 И за́раз устáло дíвчá, и ходíло: бо бúло дванацятý рóків. И дивувáлись дíвом великим.

43 И пýльно на-казáв ім, щоб ніхтó не довідався про се; и звелів дати ій істи.

Головá VI.

И вийшов звідтіля, и прибúв у свою країну; и йшли слíдом за ним ученикí іогó.

2 И, як настáла субóта, почáв у школі навчáти; и мнóгі слухаючи ди-

вувáлись, кáжучи: Звідкіля се в іого? и що се за рóзум дáний іомý, що дивá такí рукáми іогó рóбляться?

3 Хибá ж сей не тéсля, син Марíi, брат Яковів, и Іо-сíїв, и Юдин, и Сý-монів? и хибá не тут між нáми сéстри іогó? И поблазнý-лісь ним.

4 Речé ж ім И-сýс: Що немá прорóкові чéсти тíлькí в країні своїй, та в родíні, и в домíвці своїй.

5 И не міг там цíя-кого чуда зробítи, тíлькí, на дéяких не-дúжих положíвши руки, сцілýв іх.

6 И дивувáвсь не-довірством іх. И ходíв кругóм по сéлах навчáючи.

7 И покликав два-нацятéх, та й по-чáв іх посылати по

Євангелія

двóє, и дав ім власть над духáми нечýстими;

8 и звелів ім, щоб нічого не бráли на дорóгу тількі однú пáлицю, ні торбíни, ні хліба, ні у чéрес грóшey,

9 щоб обувáлись у постолí и не вдягáлись у дві одéжині.

10 И речé ім: Де б ви ні зайдлí в яку гospóду, там пробувáйте, аж пóки вýйдетe звідтíля.

11 И кто не прýйме вас, ані слухатime вас, то, вихóдячи звідтíля, обтруcítъ и порох из пíдніг ваших, на свіdkuvánnе ім. Истино глагóлю вам: Одрадніще бýде Содóмові та Гомóрі сýднëго дня, нíж гóродові томý.

12 И вýйшовиши вонí, проповідували, щоб каялись.

13 И бíсів багáто виганя́ли, и намáщували олýвою багáто недýжих, и сціля́ли.

14 И дочúвся царь Ирод: (явне бо зробилось имá югó;) и кáже: Що Іоán Христýтель из мéртвих устáв, и тогó рóбляться чудесá від югó.

15 Иншí казáли, що се Иллá; іншí же казáли, що се прóрóк або один з прóрóків.

16 Почúвши же Ирод, сказáв: Що се Іоán, котróго я стяв; він устáв з мéртвих.

17 Сей бо Ирод пíслáвши взяв Іоáна, та й звязáв югó в темníці за Иродиáду. жінку Філіпá бráта свогó: бо ожени́всь из нею.

18 Сказáв бо Іоán Иродові: Що не годýться тобі мати жінку бráта твогó.

по Св. Мárкові.

19 Иродиáда ж лю-
тuváла на іого, и
хотіла іогó вбýти,
та не могла.

20 Ирод бо боявсь
Іоáна, знáвши іогó,
яко чоловіка пра-
ведного и святого,
то й беріг іогó и,
слúхаючи іогó, ба-
гáто робíв, и за-
любкý іогó слúхав.

21 Як же настáв
день нагідний, колý
Ирод на свої родíни
бéнкет спрáвив дý-
кам своїм, та геть-
манам, та знáчним
Галилéйським,

22 и як увійшлá
дочкá тíєї Иродиá-
ди, и танцовáла, и
догодýла Иродові, и
тим, що сидíли з
ним, озвáвся царь
до дíвýці: Просý в
мéне, чогó бажаеш,
и дам тобі.

23 И поклявсь ій:
Що, чогó б у мéне
ні попросýла, дам
тобі, хочбý и поло-
вýну цárства мого.

24 Вона ж вийшов-
ши кáже матері
своїй: Чогó просýти?
Та ж кáже: Головý
Іоáна Христýтеля.

25 И, ввýшовши
зáраз швидко до
царя, просýла, кá-
жучи: Хóчу, щоб
міні дав зáраз на
блýді голову Іоáна
Христýтеля.

26 И зажурýвши
вельми царь, задля
клятьбý и задля
тих, що в ним си-
дíли, не хотів ій
відмóвити.

27 И зáраз пíслáв
ши царь кáта, зве-
лів принестý голову
іогó; він же пíйшóв-
ши стяв іогó в тем-
нýці.

28 И приніс голову
іогó на блýді, и дав
її дíвýці, а дíвýця
далá її матері своїй.

29 И довідавшиесь
ученикý іогó, пíй-
шли и взяли тіло
іогó, та й положíли
іогó в грóбі.

Свáнгелiя

30 И посходились апóстоли до Исúса, и сповістили юго про все, и що робили, и чого навчали.

31 И речé до них: Идіть ви самi окróме в пустé місце, та відпочýньте трóхи: булó бо багáто, що приходили и відходили, и нáвіть нíколи булó ім істи.

32 И попилий в пустé місце чóвном, окróме.

33 И бáчив іх наróд, як відчáлювали, и пíзнали юго мнóгí, и збігáлись тудí пíшки з усіх городів, та й вíпредили іх, и посходились до юго.

34 И вíйшовши Исúс, побáчив багáто наróду, и жалкувáв над нимí, що буlí як вíвцí, не маючí пастиря; и почáв навчáти іх багáто.

35 И як ужé ба- гáто часу вплило, приступивши до юго ученикí юго, кá- жуть: Що се пустé місце, и вжé час пíзнíй.

36 Відпустí іх, щоб , пíйшóвши по окóличніх хуторáх та сéлах, кўпíли собi хлíба: не ма- ють бо що істи.

37 Вíн же озвáв- шись речé до них: Дáйте ви ім істи. И кáжуть іому: Хибá пíйшóвши кўпimo за двíстí денáрів хлíба, и дамó ім істи?

38 Вíн же речé до них: Скíлькí хлíбів маєте? идіть та по- дивíться. И взнáв- ши кáжуть: Пять, та двí рíбí.

39 И звелíв ім са- довýти всіх кўпа колó кўпи на зелé- нíй травí.

40 И посидáли воїй ряд колó ряду по

по Св. Мárкові.

сóтням и по пíв-| рéд мбря, а він
сóтням. | один на землі.

41 И, взáвши пять хлібів та дві рýбі, поглянувши на нéбо, благословíв, и ламáв хлібý, и давáв ученикáм своім, щоб клáли перéд нимí; и дві рýбі подíлів усім.

42 И іли всí, и на- сýтились.

43 И набрали о- крушýн дванáдцять іовних кóшиків, и від риб.

44 А тих, що іли хлібý, булó з пять тýсяч чоловíка.

45 И зáраз примú- сив учеників своїх увíйтí в чóвен, та илістí на той бíк попéреду ид Ви- сайдí, пóкі сам од- пустить нарóд.

46 И, відпустíвши іх, пíйшóв на гору молýтись.

47 И як настáв вéчíр, був чóвен се-

| рéд мбря, а він
один на землі.

48 И бáчив, як воїй силкува́лись веслú- ючи: був бо вітер иротíвний ім; и колó четвérтої сторóжи нóчи приходить до них, идúчи по мóрю, и хотів минути іх.

49 Вонí ж, бáчив- ши іогó, що хóдить по мóрю, дұмали, що се марá, та й закричáли:

50 всí бо іогó бá- чили, ѹ потрівóжи- лись. И зáраз заго- ворýв до них, и ре- чé ім: Бодрíться; се я; не лякáйтесь.

51 И ввíйшóв до них у чóвен; и втих вітер, и вéльми, над мíру здумілись у со- бі, и дивувáлись.

52 Не зрозуміли бо про хлібý: булó бо сéрце іх затверділе.

53 И переплýвши прибулý в зéмлю Генисаréцьку, и при- чалили.

Євангелія

54 И як вийшли вони з човна, зараз півнавши ѹого,

55 кинулись по всій тій окóлицi, та її почали приносити на пошах тих, що нездужали, де чули, що він там єсть.

56 И куди ні прихóдив він, у сéла, чи городи, чи хутори, на майданáх клáй недужих, її благáли ѹого, щоб ім хоч до краю одéжи ѹого приторкнутись, и хто тільки дотóркувавсь ѹого, спасáвся.

Голова VII.

И сходяться до ѹого Фарисéї та дéякі з письмénників, прийшóвши з Бруса́ліму.

2 И, побачивши дéяких з учеників ѹого, що нечýстими рукáми, се єсть немýтими, ідáть хліб, судíли:

3 (бо Фарисéї и всі Жидý, по́ки по лóкіть не помýють рук, не ідáть, додéржуючи перéказу старших;

4 и з тóргу, по́ки не обмýються, не ідáть; и йишого ба гáцько, що прийняли додéрживати: обмивáннє чащ, и глеків, и мідяного посуду, и столів.)

5 Тоді питáли ѹого Фарисéї та письмénники: Чом ученикі твої не живуть по перéказу старших, а ідáть хліб непомýтими рукáми?

6 Він же озвáвшись речé ім: Що добрé пророкувáв Ісáя про вас, лицемíрів, як пýсано: Сей нарóд устáми менé шанúє, сéрце ж іх далéко від мене.

7 Мáрно ж покланяються міні,

по Св. Мárкові.

навчáючи нау́к, зá-
повíдей чоловíчих.

8 Занехáявши бо
зáповíдь Бóжу, дер-
жите ви перéказ
чоловíчий, обмивáн-
нے глеків та чаш, и
йищого подíбного
такóго багáто рó-
бите.

9 И речé до них:
Дóbre відкидасте ви
зáповíдь Бóжу, щоб
перéказ ваш хоро-
нийти.

10 Мойсéй бо ска-
зáв: Поважáй бáтька
твого и мáтір твою;
и: Хто налáє бáтька
абó мáтір, нехáй
смéртю вмре.

11 Ви ж кáжете:
Колý скáже чоловíк
бáтькові або мáтері:
Корván, (що есть:
Дар,) чим би ти з
мéне покорýсту-
вався;

12 и не даsté io-
mý нíчóго бóльше ро-
бýти бáтькові своé-
му, або мáтері свой,

13 обертаючи в пí-

щó слóво Бóже пе-
réказом вáшим, що
ви переказáли; и
подíбного такóго ба-
гáто рóбите.

14 И, покликавша
весь народ, речé
до них: Слúхайте
менé всі, та її ро-
зумíйте:

15 Немá нíчóго
бóсторонь чоловíка,
що ввíшóвши в
ióго, могло б опо-
гáнити югó; а що
вихóдить від ióго,
се те, що погáнить
чоловíка.

16 Колý хто має
úші слúхати, нехáй
слúхає.

17 И як увíшóв
у господу від людей,
питáли в ióго учé-
никý югó про прý-
повість.

18 И речé до них:
Так и ви нерозумí-
ливí? Не зрозумíли,
що все, що бóсторонь
и вхóдить у
чоловíка, не мóже
югó опогáнити:

Свангелія

19 бо не вхόдить іому в сérце, а в живіт, и вихόдить в одхідник, очищаючи всяку іжу?

20 Рече ж: Що вихόдить з чоловіка, те поганить чоловіка.

21 З середини бо, з сérця чоловіка думки лихі виходять, перелюбки, блуд, душогубство,

22 злодійства, за жерливість лéдарство, підступ, роспутність, лихé око, хулá, гордощі, дурощі:

23 все се лихé з середини виходить, и поганить чоловіка.

24 И, піdnявши се ізвідтіля, пішов на узграїччя Тýрські та Сидóньскі, и, ввійшовши в господу, хотів, щоб ніхто не знáв; та не міг утаїтись.

25 Почувши бо жінка, в котрі дочка

ї мала дúха иечайстого, приступила и впала в ноги іому.

26 Булá ж жінка Грекіня, родом Сýрофиникиянка; и благала іогó, щоб вигнав біса з дочки її.

27 Исус же речé ій: Дай пérше наістись дітям: не добрé бо взáти хліб у дітей, и кíнути собáкам.

28 Вона ж озвáлась, та й кáже до іого: Так, Гóсподя; тýлькі ж и собáки під столом ідять кришкí від дітей.

29 И речé ій: За се слово йди: вийшов біс из дочки твоéї.

30 И, шійшовши в домівку свою, знайшla, що біс вийшов, и дочка її лежить на постéлі.

31 И, знов вийшовши з граїць Тýрських та Сидóньских, прийшов до мóря Галилейського, у

гра́ніці Десятиград-
ські.

32 И приводятъ до
іого глухого и тяж-
комбвного; и просьть
іогó, щоб положив
на іого руку.

33 И, взявши іогó
від народа окрóме,
вложив пúчки свої
в уші іому, и сплю-
нувши пригоркувсь
до язика іому;

34 И, позирнувшись
на нéбо, зітхнув и
речé до іого: Ефаéа,
се есть: Одчинись.

35 И зараз одчини-
лись іому слухи, и
розімкнулись окови
язика іогó, и заго-
ворив добрé.

36 И наказав ім,
щоб нікому не го-
ворили. Що ж біль-
ше він накáував,
то надто більше
вонí проповідували;

37 И превéльми
дивувались, кáжучи:
Гарáзд усé вчинíв:
и глухим даé чути,
и німýм говорити.

Голова VIII.

Тимí днáми, як
булó пребагáто
народа и не мали що
істи, покликавши
Исус учеників своїх,
речé ім:

2 Жаль міні народа,
що вже три дні про-
бувáють зо мною,
и не мають що істи:

3 А коли відпушу
іх голóдних до домі-
вок іх, помліють в
дорóзі: дéякі бо з
них здалека попри-
хóдили.

4 И відказáли іому
ученикі іогó: Звід-
кіля ж сих зможе
хто тут нагодувáти
хлібом у пустыні?

5 И питáє іх: Скількі
маєте хлібів? Вонí
ж кáжуть: Сім.

6 И звелів він на-
рóдові сідáти на
землі; и, взявши сім
хлібів, оддавши хва-
лú, ламáв и давáв
ученикам своїм, щоб

Евангелія

клáли перéд нимí; и клáли перéд нарóдом.

7 И ма́ли рýбок кілька; и поблаго- словíвши казáв по- клáсти й те.

8 Или же насыти- лись, и назбирáли остатків лáманого сім кóшиків.

9 Булó ж тих, що іли, в чотýри тýсячі; и відпустíв іх.

10 И, заразувíйшо- ши в чóвен з уче- никáми своїми, при- був у сторони Дал- манутáньскі.

11 И вýйшли Фа- рисéї, та й почалý перепýтуватись из ним, допевнýючись у юго ознáки з нéба, спокýшуючи юго.

12 И зітхнýвши він дýхом своїм, речé: Чого́ кóдло се о- знáки шукáє? Истинно глагóлю вам: Не дáсться кóдлу сёму ознáка.

13 И, оставивши

іх, увійшóв знов у чóвен, и поплýв на той бíк.

14 И забúли взáти хлíба, и opríč одногó хлíба не ма́ли з сóбою в чóвні.

15 И накáзував ім, глагóлючи: Гледíть, остерегáйтесь квáсу Фарисéйського и квáсу Иродового.

16 И міркувáли вонý між собóю, кá- жучи: Се, що хлíба не ма́ємо.

17 И зрозумíвши Исýс, речé ім: Чого міркууете, що хлíба не ма́єте? Невжé ж ви ще не постере- гáете и не розумíв- те? Чи ще затвер- дíле ма́єте сérце вáше?

18 Очі ма́вши, не бáчите? и, уші ма́в- ши, не чýвте, и вже не памятáсте?

19 Як пять хлíбів ламáв я на пять тýсяч, скількі кóщи-

по Св. Мárкові.

ків пóвних лáманого назбиráли ви? Кáжуть іомý: Дванáдцять.

20 Як же сім на чотíрі тýсячі, склькі кóшиків пóвних лáманого назбиráли ви? Вонý кáжуть: Сім.

21 И речé ім: Як же не розумієте?

22 И прихóдить у Виøсаíду; и привóдять іомý слíпого, и просять іóго, щоб до іóго приторкнúвся.

23 И, взявшi за рýку слíпого, вýвiв іогó óсторонь селá; и, плюнувшi на очi іогó, положивши рýки на іóго, спитáв іогó, чи що бáчить.

24 И, позирнúvши вгóру, кáже: Бáчу людей, бо мов деревá вýджу, що хóдять.

25 Опíслá знов положив рýки на очi іогó, и застáвив іогó позирнúти вгóру; и

сцíлýвся він, и бáчив здалéка ясно всіх.

26 И відослáв іогó до домíвки іогó, глагóлючи: Аhi в селó не входь, аhi роскáзуй нíкому в селі.

27 И вýйшов Исýс и ученикý іогó у сéла Кесáриї Филíпової, и дорóгою питáв учеників своїх, глагóлючи ім: Хто я, кáжуть люде?

28 Вонý ж одкаzáli: Іоán Христýтель; а іншí: Иллý; іншí ж: Одíн з прóків.

29. А віп речé ім: Ви ж, хто я, скáже-те? Озвáвся ж Петр и кáже іомý: Ти есý Христóс.

30 И наказáв ім, щоб нíкому не казáли про іóго.

31 И почáв навчáти іх, що мýсить Син чоловíчий багáто вýтерпíти, и цурáти-муться іогó старшí,

Евáнгелия

та архиерéї, та пись-
мénники, и вбъуть,
и черéз три дні вос-
крéсне він.

32 И я́вно слóво
глагóлав. И взýвши
іогó Петr, почáв до-
корáти іому.

33 Він же, обер-
нувшись и поглянув-
ши на учеників
своіх, докорíв Пе-
трú, глагóлючи: Идý
геть, Сатанó: бо
мýслиш не про Бóже,
а про чоловíче.

34 И, приклíкавши
нарóд укúпі з уче-
никáми своїми, речé
ім: Хто хóче йти за
мною, нехай одре-
чéться себé, и вíзьме
хрест свíй, та й идé
слíдом за мною.

35 Хто бо хóче
дúшу свою спастí,
погúбить іí; кто ж
погúбить дúшу свою
задлí мяне та евáн-
гelií, той спасé іí.

36 Що бо за ко-
рýсть чоловíкові,
колý здобúде світ

увéсь, а занапастýть
дúшу свою?

37 Абó що дастъ
чоловíк у замін душý
своéї?

38 Хто бо сороми-
тиметься менé и
моіх словéс між кó-
длом сим перéлюб-
ним и грíшним, и
Син чоловíчий сорó-
митиметься іогó, як
приýде в слáві Отця
свого з áнгелами
святýми.

Головá IX.

И речé ім: Истино
глагóлю вам: Що
є дéякі між стоя-
чими тут, котрі не
вку́сять смéрти, поکи
побáчать цárство
Бóже, що приýде в
потýзі.

2 А черéз шість
день берé Исýс Пе-
трá, та Якова, та
Іоáна, и ведé іх на
гору висóку окróме
самýх; и переобра-
зíвсь перед ними.

по Св. Мárкові.

3 И стáла одéжа іогó осяйна, вéльми біла мов сніг, якóї біляр на землі не мόже вбійти.

4 И явíвся ім Илля з Мойсéем, и розмовляли з Исúсом.

5 И озвáвшись Петр, кáже до Исúса: Учýтелю, добрé нам тут бýти; и зробимо три намéти, тобí одýн, и Мойсéеві одýн, и Иллі одýн.

6 Не знов бo, що казáти: буlí бо полякані.

7 И постáла хмáра отіняюча іх, и прийшóв гóлос из хмáри, глагóлючи: Се Син мíй любий; іогó слýхайте.

8 И зáраз озирнúвшись, ужé нíкого не бáчили, тéлькі Исúса одногó з собóю.

9 Як же вонý схóдили з горý, наказáv ім, щоб нíкому не казáли, що бáчили, аж цóки Син чоло-

вíчий з мéртвих воскрéсне.

10 И задéржали вонý се слóво в сéбе, перепýтуючись, що се есть: з мéртвих воскрéснути.

11 И питáли іогó, говорячи: Що се кáжуть письмéнники, що Илля мýсить прийтý пérше?

12 Вíн же озвáвшись речé ім: Илля, прийшóвши пérше, налагодить усе; и як пýсано про Сýна чоловíчого, щоб вíн багáто вýтерпíв и був погóрдженій;

13 Тéлькі ж глагóлю вам: Що Илля прийшóв, и зробíли іомý, що схотíли, як пýсано про іогó.

14 И, прийшóвши до учеників, побáчив багáто нарóду кругóм них, и письмéнників, що перепýтуються з нимý.

15 И зáраз увéсь нарóд, побачивши

Евангелія

іогó, вéльми спохонувся, и прибігаючи витáли іогó.

16 И питáв він письмéнників: Про що ви перепýтуетесь з ним?

17 И озвáвшись одíн з нароðу, кáже: Учýтелю, привів я сýна мого до téбе, що має дýха пíмого.

18 И як схóпить іогó, то рве іогó, и піниться він, и скрèгоче зубáми своїми, та все сóхне. И казáв я ученикам твоїм, щоб іогó вýгнали, та не здолíли.

19 Він же озвáвшись речé іомý: О кóдло невíрне! дóки в вас бýду? дóки терпítиму вас? Приведіть іогó до мене.

20 И привелý іогó до іóго. И, побáчивши іогó, зáраз дух затрясним; и впáвши той на зéмлю, каçався запінившись.

21 И спитáв бáтька

іогó: З якóго се часý, що так стáлось іомý? Він же казáв: З мálку.

22 И почastувогóнь кýдав іогó и в воду, щоб погубýти іогó. Тількі ж, колý що змóжеш, поможй нам, змилосéрдившись над нáми.

23 Исýс же речé іомý: Колý можеш у те вíрувати, то все можливе вíрючому.

24 И зáраз заголосíвши бáтько хлóпчика, кáже кріз слéзи: Вíрую, Гóсподи; поможй моéму недовíрству.

25 Бáчивши ж Исýс, що збíгається народ, погрозíв дýхові нечистому, глагóлючи іомý: Дýше нíмíй и глухíй, я тобі повеліваю, вýйди з іóго и бíльш не входь у іóго.

26 И закричáвши, и вéльми потрясши ним, вýйшов; и став

по Св. Мárкові.

наче мéртвий; так що
многі казали: Що
вмер.

27 Ісус же, взявши
їого за руку, підвів
їого; и він устáв.

28 И, як увіходив
у господу, ученикі
їого питали іого
окрόме: Чому ми не
змогли вýгнати іого?

29 И речé ім: Се
кóдло нíчим не може
вýйти, тількі молý-
твою та постом.

30 И, вýшовши
звідтіля, перехόдили
черéз Галилéю; и не
хотів, щоб хто знов.

31 Навчáв бо уче-
ників своїх, и гла-
гóлав ім: Що Син
чоловíчий бúде вý-
даний у руки чоло-
вíчі, и вбъют іого,
и вбýтий він трéй-
того дня воскрéсне.

32 Вонí ж не ро-
зуміли слова, и боя-
лись іого спитáти.

33 И прийшóв у
Капернаúм и, бувши
в господі, спитáв іх:

Про що ви дорóгою
між собóю мірку-
вали?

34 Вонí ж мов-
чали: перемовля-
лись бо між собóю
в дорóзі, хто біль-
ший.

35 И сівши призвáв
дванадцятёх, и речé
ім: Колý хто хóче
пérшим бúти, нехáй
бúде з усїх останнім
и всім слугóю.

36 И, взявши ді-
тіну, постáвив її
серéд них, и обнявши
її, речé ім:

37 Хто однó з та-
кých дітей прийме
вимá моé, менé прий-
мáє; а хто менé прий-
мáє, неменé приймáє,
а послáвшого менé.

38 Озвáвсь до іого
Іоан, говорячи: Учý-
телю, бáчили ми од-
ногó, що имáм твоім
виганяv бісí, и що
не ходív слíдом за
нáми; и заборонíли
іому: бо не хóдить
слíдом за нáми.

Евангелия

39 И́сус же рече: Не бороніть іому: нема бо такого, що зробить чудо в ім'я моє, и зможе скоро злословити мене.

40 Хто бо не проти нас, той за нас.

41 Хто бо напоїть вас чащею води в ім'я моє, що ви Христові, йстинно глаголю вам: не втеряє нагороди своєї.

42 И́ кто зблазнить одногó з малíх віруючих у ме́не, лúчче іому, колíб почéпле но жорно млино- ве на шию іому, та й укýнуто в мóре.

43 И́ колíй блазнить тебе́ рукá твоя, ві- дотнíй іí: лúчче тобі калікою в життé ввійтí, нíж, дві руці мавши, пійти в пéкло, в огóнь невга- саючий,

44 де червáк іх не вмирає, и огóнь не вгасає.

45 И́ колí ногá твой блазнить тебе́, відо- тнíй іí: лúчче тобі ввійтí в життé кри- вýм, нíж, дві нозі мавши, бúти вкýну- тим у пéкло, в огóнь невгасаючий,

46 де червáк іх не вмирає, и огóнь не вгасає.

47 И́ колí óко твоé блазнить тебе́, вýрви іогó: лúчче тобі од- ноóким увійтí в цárство Бóже, нíж, дві óці мавши, бúти вкýнутим ув огняне пéкло,

48 де червáк іх не вмирає, и огóнь не вгасає.

49 Кóжен бо огнéм посóлиться, и кóжна жéртва сíллю посóлиться.

50 Добрó сíль; колí ж сíль не солбна стáне, то чýм солýти іí? Мáйте в собі сíль, и мáйте впокíй мíж собóю.

Голова X.

И, встáвши звід-
тіля, приходить
у границі Юдейські
через той бік Йор-
дані; и знов схó-
дяться люде до іого,
и своїм звичаєм знов
навчáв іх.

2 И приступíвши
Фарисеї, питáли
іогó : Чи годítся
чоловíкові з жінкою
розвóдитись? спокý-
шуючи іогó.

3 Він же озвáвшись
речé ім: Що запо-
відав вам Мойсéй?

4 Вонí ж сказáли:
Мойсéй дозвóлив на-
писáти розвóдний
лист, та й відпуш-
ти.

5 И озвáвшись Ісус,
речé ім: Рáди жор-
стокости сérця ва-
шого написáв вам
зáповідь сю.

6 З почíну ж твó-
рення мужчиною и

жéнчиною створив
іх Бог.

7 Тим покíне чоло-
вік бáтька свого и
матíр, и пригóр-
неться до жівки
своéї,

8 и бúдуть у двóх
тіло однó; то вже
іх більш не двóе, а
однó тіло.

9 Оцé ж, що Бог
злучíв, чоловíк не-
хáй не розлúчує.

10 А в господі знов
ученикі іогó про се
питáли іогó.

11 И речé ім: Хто
розведéться з жін-
кою своéю, и ожé-
ниться з іншою, рó-
бить перéлюб з нéю.

12 И колí жінка
розведéться з чоло-
вíком своім, та вýде
за іншого, рóбить
перéлюб.

13 И приїшено іо-
мú дітей, щоб при-
торкнúвсь до них;
ученикі ж закáзу-
вали тим, що принó-
сили.

Евангелія

14 Побачивши ж Ісус, прогнів'яся, и рече ім: Дайте дітям прихідти до мене, и не бороніть ім: таких бо царство Боже.

15 Істинно глаголю вам: Хто не прийме царства Божого як малу дитину, не ввійде в іого.

16 И, обнявши іх, положив руки на них, и благословив іх.

17 И, як виходив він у дорого, прибіг один, и, впавши перед ним на коліна, питав іого: Учителю благий, що робити міні, щоб життєвічне наслідувати?

18 Ісус же рече іому: Чого мене звеш благим? Ніхто не благий, тільки один, Бог.

19 Заповіді знаєш: Не роби перелюбу, Не вбивай, Не крадь, Не свідкуй криво,

Не обижай, Новажай батька твого й матір.

20 Він же озвавшись кáже іому: Учителю, се все я хоронив з малку могó.

21 Ісус же, поглянувши на іого, уподобав іого, и рече іому: Одногó тобі не достає: іди, що маєш, продай и дай убогим, и матимеш скарб на небі; и прийді, та й іди слідом за мною, взявши хрест.

22 Він же, зажурившись од слова сего, пішов сумуючи: мав бо достатки великі.

23 И позирнувши Ісус окружу, рече ученикам своїм: Як тяжко багацтва маючим у царство Боже ввійті!

24 Ученикі ж вжалились од словес іого. Ісус же знов

по Св. Мárкові.

озвáвшись речé ім: Діти, як тáжко впo-
ваючим на багáцтва в цárство Бóже ввíйтý!

25 Лéгше верблю-
дові кріз ушкó гóлки пройtí , нíж багá-
тому в цárство Бóже ввíйтý.

26 Вонý ж, нáдто здивувáлись, го-
вóрячи мíж собóю:
То хто ж мóже спа-
стýсь?

27 Споглянувши ж на них Исúс, речé:
У людéй неможлýве,
та не в Бóга: все
бо можлýве в Бóга.

28 И почáв Петр говорýти іомý: Ось ми покýнули все, та й пíйшли слíдом за тобóю.

29 Озвáвся ж Исúс и речé: Истино гла-
гóлю вам: Немá чоловíка, що покý-
нув домíвку, або братíв, або сéстер,
або бáтька, або ма-
тíр, або жíнку, або

дítéй, або полá ráди
méне и свáнгelií,
30 та й не прийняв
у сóтеро тепéр,
часý сёгó, домíвок,
и братíв, и сéстер,
и матíróк, и дítéй,
и зéмель з гонéннem,
а в вíку бúдучому
життé вíчинé.

31 Mnógi ж пérví
бúдуть оstañni, а
ostañni pérví.

32 Булý ж вонý
в дорózí, идúчи в
Еrusalým, и вíпере-
див іх Исúс; и вжа-
хnúлися вонý; и,
идúчи за ним, лякá-
лись. И, взáвши знов
двадцятéх, почáv
ім глагóлати, що
іомý стáнеться:

33 Що ось идемó
в Еrusalým, и Син
чоловíчий бúде вý-
даций архиéréям та
письмénникам, и
осудять вонý іогó
на смерть, и вýда-
дуть іогó погáнам;

34 И насмíхáти-
муться з іогó, и

Евангелія

бýтимуть юго, и плюватимуть на юго, и вбъют юго; и трéйтёго дня воскрéсне.

35 И приступають до юго Яков та Іоан, синій Зеведéєві, кáжучи: Учýтелю, хóчено, щоб, про що просítимем, зробíв нам.

36 Він же речé ім: Шо хóчете, щоб зробíв вам?

37 Вонý ж кáжуть іому: Дай нам, щоб один по правýці в téбе, а один по лівýці в téбе сидíли ми в слáві твоїй.

38 Исýс же речé ім: Не знаéте, чого прósите. Чи змóжете пýти чáшу, яку́ я пью, и хрищéннем, якýм я хрищуся, христýтися?

39 Вонý ж кáжуть іому: Мóжемо. Исýс же речé ім: Ви то чáшу, яку́ я пью,

пýтимете, и хрищéннем, якýм я хрищуся, христýти́тесь;

40 тількі ж, щоб сидíти вам по правýці в мéне и по лівýці в мéне, се не есть моé дáти, а комú приготóвлено.

41 И почúвши дéсять, почалý рéмствувати на Якова та Іоáна.

42 Исýс же, поклýкавши іх, речé ім: Ви знаéте, що котрі здаéться князýють пад·погáнами, панýють над нимý, и великі іх управля́ють нýми.

43 Не так же бúде в вас; ні, хто хóче стáтися великим між вáми, нехáй бúде слу́гóю вам;

44 и хто хóче між вáми стáтися пéршим, нехáй бúде усíм рабóм.

45 Бо й Син чоло- вíчий не прийшóв,

по Св. Мárкові.

щоб слúжено юмú, а служити, и дáти дúшу свою вýкуп за мнóгих.

46 И приходять у Ерихóн; и як вихóдив він из Ерихóну, и ученикі юго, и багáто нарóду, син Тимéів, Варти-мéй слíпий, сидів над шляхом прóсячи.

47 И, почúвши, що се Исúс Назаряниń, почáв кричáти и казáти: Сýну Давíдів Исúсе, помíлуй менé.

48 И сварíлись на юго мнóгі, щоб мовчáв; він же ще більше кричáв: Сýну Давíдів, помíлуй менé.

49 И зупинíвшись Исúс, звелів юго покликати. И поклýкали слíпого, говóрячи юмú: Бодрýсь, устáнь; клýче тебé.

50 Він же, скýнувши одéжу свою, встав и приступíв до Исúса.

51 И озвáвши съ речé юмú Исúс: Що хóчеш, щоб зробíв тобі? Слíпий же кáже юмú: Учителю, щоб прозрів.

52 Исúс же речé юмú: Идý, віра твоя спаслá тебе. И зáраз прозрів він, и пíйшóв слíдом за Исúсом дорóгою.

Голова XI.

И як наблизíлись до Ерусалíму, до Виефáгі і Виеáни, до горы Олýвної, посилає двох учеників своїх,

2 и речé ім: Идіть у селó, що перéд вáми, и зáраз, увíйшóвши в юго, знáйдете ослá привýзане, на котré ніхтó з людéй не сідáв; одвیвáвши юго, приведіть.

3 И, колý кто вам скáже: Що се рóбите? скажіть: Що

Євангелія

Господéві іогó трé-
ба; и зáраз іогó ві-
дошлé сюдý.

4 Пíйшли ж вонý,
и знайшлí ослá привýзане колó дверéй знадвóру, на
роздорíжжю, та й одвяваáли югó.

5 И дéякí, що там стоялн', казáли ім:
Що ви рóbите, од-
вáзуючи ослá?

6 Вонý ж сказáли ім, як звелів Исúс;
и пустýли іх.

7 И привелí ослá до Исúса, и накýнули на юго одéжу свою,
и посадíли на юго.

8 Миóгі ж одéжу свою росстилáли по дорóзі, іншí ж гíллé рíзали з дерéв, и встилáли дорóгу.

9 Ияшí, що попé-
реду йшли, и що слíдом за ним ий-
шли поклíкували, кáжучи: Осáнна!

Благословéн грядú-
щий в имá Господне;

10 благословéнне

грядúще цárство в имá Гóспода отцá
нашого Давíда. О-
сáнна на вишинáх!

11 И ввíйшóв Исúс в Ерусалíм и в цéр-
кву, и, оглянувши все, як пíзня вже булá годíна, вýйшов у Виеáнию з двадцятьма.

12 И назáвтра, як вýйшли вонý з Виеáни, зголоднів,

13 и, заглéдівші смоківни́цю оддалекý, що мала лýстє, прийшóв, чи не знáйде чого на нíй. И, прийшóвши до неї, нíчого не знайшóв, тількі лýстє: не булá бо ще порá на смóкви.

14 И озвáвшись Исúс, речé до неї:
Щоб нíкóли з тéбе по вíк нíхтó ово-
щу не ів. И чули ученикí югó.

15 И прихóдять у Ерусалíм, и ввíй-
шовши Исúс у цéр-

по Св. Мárкові.

кву, почáв виганяти продаючих и купу-ючих у цéрквi, и стоялí мінáльників, и ослóни продаючих голубí поперевертáв,

16 и не давáв, щоб хто носíв посуд черéз цéркву.

17 И навчáв, глагóлючи ім: Хибá не пýсано: Що дом мíй дом молýтви звати-меться у всіх на-родів? ви ж зробíли іого вертéпом роз-бíйників.

18 И чули письмéн-ники та архиерéі, и шукáли, як би іого погубítи: боялись бо іого, бо ввесь на-род дивувáвся наукою іого.

19 И, як вéчір на-стáв, вийшов він о́сторонь из гóрода.

20 А в ранці, мý-мо йдúчи, побачили смоківнýцю всóхлу від коріння.

21 И споглянувши Петр, речé іому:

Учýтелю, дивíсь, смоківнýця, що про-кляв есý, всóхла.

22 И озвáвшись Исýс, речé ім: Май-те вíру Бóжу.

23 Истино глагóлю вам: Що хто скáже горí сíй: Двигнýсь и кíнься в мóре, та й не сумнýтиметься в сérці своім, а вíруватиме, що, щó кáже, стáнеться, бúде іому, що скáже.

24 Тим глагóлю вам: Усé, чогó мóля-чись прósите, вíруй-те, що одéржите, и бúде вам.

25 И як стoйтé мóля-чись, прощáйте, ко-лý що маєте прóти кóго, щоб и Отéць ваш, що на нéбі, відпустíв вам прó-вини вáші.

26 Колý ж ви не прощáєте, то й Отéць ваш, що на нéбі, не простíть вам прó-вин вáших.

27 И приходять

Евангелия

знов у Єрусалим; и, як по церкві ходив він, приступають до його архиєреї, та письменники, та старші,

28 и кажуть іому: Якою властю ти се робиш? и хто тобі властив таку дав, щоб се робити?

29 Ісус же озвавшись рече ім: Спитаю вас и я про одній річ; и відкажіть міні, то й я скажу вам, якою властю се роблю.

30 Хрищенне Йоанове чи з неба було, чи від людей? Відкажіть міні.

31 И міркували між собою, говорячи: Коли скажемо: З неба; то скаже: Чом же не поняли віри іому?

32 коли ж скажемо: Від людей; то боялись людей: всі бояли Йоана, що він справді пророк був.

33 И озвавшись кажуть Ісусові: Не знаємо. Ісус озвавшись рече ім: То й я не кажу вам, якою властю се роблю.

Голова XII.

И почав ім прýповістями промовляти: Виногráдник насадив чоловік, и обгородив тýном, и вýкопав винотóку, и збудувáв бáшту, и передав їогó виногráдарям, та й відъїхав.

2 И післáв до виногráдарів у пору слугý, щоб у виногráдарів уявíв óвощу виногráднёго.

3 Вонí ж, ухопíвши їогó, бýли, та й відослали в порожні.

4 И знов післáв до них іншого слугý, та й на тóго кидаячи каміннем, про-

по Св. Мárкові

бýли іому́ голову, и відослали обесчéщеного.

5 И знов йного післáв, та й тогó вбýли, н багáто йнших, котóрих побýли, а котóрих повбивáли.

6 Ще ж одногó сýна мáвши, любого свогó, післáв и югó до них на останок, говóрячи: Що по-сorомляться сýна могó.

7 Виногráдарі ж тýі, казáли між со-бю: Що се наслід-ник; ходíмо вбъемо югó, то й наше будé наслідство.

8 И, взýвши югó, вбýли, та й вýки-нули геть из вино-градника.

9 Що ж зробить пан виногráдника? Прýйде та й вýгу-бить виногráдарів, и дасть виногráд-ник йншим.

10 Чи й писáння

сёгó не читáли: Кá-мінь, що відкýнули будівñчí, сей стáвся головóю углá.

11 Від Гóспода стáлося се, и дýвне в очáх наáших.

12 И шукáли югó взýти, и лякались нарóду: зрозумíли бо, що до них прý-повість сказáв; и, зостáвивши югó, пíйшлý.

13 И посилають до югó деяких Фари-сéїв та Иродиáн, щоб югó пíймати слóвом.

14 Вонý ж прий-шóвши кáжуть ю-му: Учýтелю, зна-ємо, що прáведний єсý, и не дбáеш нí про кóго: бо не дýвissя на лицé людéй, а на путь Бóжий прáвдою на-ставляéш. Годýться данину Кéсаrevi да-вати, чи нí? Давáти нам, чи не давáти?

15 Він же, знаючи

Евангелия

іх лицемірство, рече ім: Що менé споку́шуєте? Принесіть міні денáрия, щоб я бачив.

16 Вонí ж принеслý. И речé ім: Чиé облýчче се и на́дпись? Вонí ж сказа́ли іому: Кéса́реве.

17 И озвáвшись И-сýс, речé ім: Оддáйте Кéса́реве Кéса́реві, а Бóже Бóгові. И дивувáлись іому.

18 И приходять Садукéі до іого, що кáжуть: немá воскресéния, та й питáли іогó, говóрячи:

19 Учýтелю, Мой-сéй написíв нам, що, як у кóго брат умré та зостáвить жінку, а дítéй не зостáвить, дак щоб узя́в брат іогó жінку іогó, и воскресíв насінне бráтові своéму.

20 Сíм оцé братів булó; и нéрший узя́в жінку, и вми-

раючи не зостáвив насіння;

21 и дру́гий узя́в іí, та й він не зостáвив насіння; и трéйтíй такóж так.

22 И бráли її сéме-ро, та й не зостáвили насіння; остання з усіх умérла й жінка.

23 Оцé ж у воскре-сéнню, як воскрéснуть, котрого з них бúде жінка? сéмеро бо мáлі її за жінку.

24 И озвáвшись И-сýс, речé ім: Чи не тогó ви помилáетесь, що не зна́ете нисáння, ні сýли Бóжої?

25 Колý бо з мéртвих устáнутъ, то пí же́нятъся, ні відда-ються, а бúдуть як áнгели на небесáх.

26 Про мéртвих же, що встають, хибá не читáли в книзі Мойсéевíй, колó ку-пинý, як промóвив до іого Бог, глагóлючи: Я Бог Авра-

амів, и Бог Исáків,
и Бог Яковів?

27 Не есть Бог
мérтвих, а Бог жи-
вых. Ви оцé вéльми
помилáетесь.

28 И приступíвши
одýн з письмénників,
почувши іх перепýтуваннe, и вбá-
чáючи, что дóбре
ім віdpовів, спитáв
їого: Котóра пérша
з усіх зáповідь?

29 Исúс же від-
казáв іому: Що пér-
ша з усіх зáповідей:
Слúхай, Изráїлю:
Господь Бог ваш,
Господь одýн есть;

30 и: Любí Гóспода
Бóга твогó всім сéр-
цем твоім, и всіéю ду-
шéю твоéю, и всіéю
дúмкою твоéю, и
всіéю сýлою твоéю.
Оцé пérша зáповідь.

31 И дру́га подібна,
такá: Любí ближ-
нёго твогó як себé
самóго. Бéльшої від
сих іншої зáповіди
немá.

32 И кáже іому
письмénник: Дóбре,
учýтелю; прáвду про-
мóвив есý, что одýн
есть Бог, и немá
йиншого, тíлькі він;

33 и что любýти
їого всім сéрцем, и
всіéю дúмкою, и
всіéю душéю, и всіéю
сýлою, и любýти
блíжнéго як себé
самóго, се бéльше
ніж усі огняні жер-
твí и посвяти.

34 И вбачаючи Исúс,
что він розумно від-
казáв, речé іому:
Не далéко есý від
цárства Бóжого. И
ніхтó нíкóли не вá-
жився їого питáти.

35 И озвáвшись
Исúс, глагóлав, на-
вчáючи в цéркві: Як
се кáжуть письмén-
ники, что Христóс
син Давíдів?

36 Сам бо Давíд
промóвив Дúхом Свя-
тýм: Речé Господь
Господéві моéму:
Сидí по правýці в

Євáнгелия

иéне, дóки положу вороги твої підніжком ніг твоїх.

37 Сам одé ж Да-вýд зве юго Гóспо-дем: звідкіля ж він син юго? И багáто нарóду слухало юго залюбки.

38 И глагóлав ім у науці своїй: Остерегáйтесь письмеників, що люблять в шáтах ходíти, та витáння на торгáх,

39 та пérші сіда-лища по школах, та пérші місця на бен-кéтах;

40 що жеруть домй удовиць, и задлá вýду довго молят-ся. Сí приймуть ще тяжчий осуд.

41 И сівши Исус навпрóти скарбóни, дивíвсь, як нарóд кýдає грóші в скар-бóну. И мнóгі за-мóжні кýдали по багáто.

42 И прийшóвши однá вдовиця вбó-

га, вкýнула дві лéп-ті, чи то шéляг.

43 И, приклíкавши учеників своїх, речé ім: Истино глагóлю вам: Що вдо-вýця ся вбóга більш усіх укýнула, що кýдали в скарбóну.

44 Усі бо з лíшку свого кýдали, ся ж з недостáтку свого: все, що ма́ла, вкýнула,увéсь прожítок свíй.

Головá XIII.

И, як вихóдив з цéркви, кáже ю-му один з учеників юго: Учýтелю, дивíсь, якé камінne и якá будівля.

2 А Исус озвáв-шиесь речé юму: Чи бáчиш сю велику бу-дівлю? не зостáвить-ся тут кáмінь на кá-мені, щоб не зруй-нóвано.

3 А як сидів на горі Олýвній, нав-

по Св. Мárкові

прóти цéркви, пи-
тáли юго́ на самоті
Петр, та Яков, та
Іоáн, та Андрéй:

4 Скажí нам, колý
се бúде, и яка о-
знáка, колý має все
те скінчýтись?

5 Исúс же, озвáв-
шиесь до них, почáв
глагóлати: Остерегáйтесь, щоб хто
vas не звíв.

6 Багáто бо при-
хóдитимуть в імя
моé, говóрячи, що
се я, и мнóгих зве-
дúть.

7 Як же чутимете
про вóйни та про
слúхи вóен, не трí-
вóжтесь: мýсить бо
стáтися; та ще не
конéць.

8 Устáне бо наríd
на наríd и цáрство
на цáрство, и бúде
трус по місцáх, и
бúде голодnéча та
бúча: се почýн-
góря.

9 Ви ж самí осте-
регáйтесь: видавá-

тимуть бо вас у
ráди, и по шкóлах
бúдете бýті, и перéд
воївóди та царí
стáвлені задлý мéне,
на свідкувáннe іm.

10 И мíж усíмá на-
родами мýсить пéр-
ше нроповідатись
евáнгелия.

11 Як же вестý-
муть вас видаючí,
не дбáйте заздале-
гíдь, що казáтимете,
анí надúмуйтесь, а,
що дáться вам тígi
годíни, те й про-
мовляйте: не ви бо
промовляєте, а Дух
Святíй.

12 Видавáтиме ж
брат бráта на смерть,
и бáтько дитíну; и
вставáтимуть дíти
на родítelív, та й
убивáтимуть іх.

13 И ненавýдіти-
муть вас усí задлý
имá могó; кто ж
вýтерпить до остáн-
ку, той спасéться.

14 Як же побáчите
гидóту спустіння, що

Свáнгелия

сказáв Даниїл про-
рóк, стоячу, де не
слíд, (хто читáє, не-
хáй розуміє;) тодí
хто в Юдéї, нехáй
втíкає на гори;

15 хто ж на крýші,
neháй не злáзить у
хáту, ані ввіхóдить
узáти що з хáти
своéї;

16 и хто в поle,
neháй не вертáється
назáд узáти одéжу
свою.

17 Гóре ж важкýм
и годúючим пíд той
час!

18 Моліться ж, щоб
не довелóсь утíкати
вам зимóю.

19 Бúдуть бо днí
тýї гóре, якого не
булó від почíну твó-
рення, як творýв
Бог, до сёгó часу, и
не бúде.

20 И колíб Господь
не вкоротíв днів, то
не спаслóся б жóд-
не тíло; та задля
вýбраних, що вýбрали
їх, укорóтить дні.

21 И тодí, колí
хто вам скáже: Ди-
вíсь, ось Христóс,
абó: Дивíсь, он; не
ймíть вíри.

22 Постáнуть бо
лжехристí и лжепро-
róки, и давáтимуть
ознáки та дива, щоб
звестí, колí мóжна,
й вýбраних.

23 Ви ж гледíть:
ось я наперéд сказáв
вам усé.

24 Тíлькí ж у тí
днí, після гóря тогó,
сóнце помéркне, и
місяць не давáтиме
свítла свого,

25 и збрí з нéба
пáдатимуть, и сíли,
що на небесáх, за-
хитаються.

26 И тодí побáчять
Сýна чоловíчого,
грядúщого на хмá-
рах, з сýлою вели-
кою и слáвою.

27 И тодí пíшlé
áнгели свои, и по-
збирáє вýбраних сво-
їх од чотирóх вíтрíв,

по Св. Мárкові.

од кінця землі до кінця неба.

28 Від смоківни́ці ж навчіться прýповісти. Коли́ все вітте ії мякé стáне, та пустить листe, знайте, що близько літо.

29 Так и ви: як побачите, що се стáлося, знайте, що близько, під дверýма.

30 Истино глагóлю вам: Що не перéйде рід сей, доки все це стáнеться.

31 Нéбо и земля перéйдут, слова ж мої не перéйдут.

32 Про' день же той и годину ніхтó не знає, ні а́нгели, що на нéбі, ні Син, тількі Отéць.

33 Гледіть, пильнýйте и моліться: не знаєте бо, коли́ пора.

34 Як чоловíк, що відъїжджаe, зостáвивши господу свою и давши слúгам

своїм власть, и кожному діло ѹогó, а воротарéві звелів, щоб пильнувáв.

35 Оце ж пильнýйте: (не знаєте бо, коли́ пан господи прийде, у вéчері, чи опівночи, чи в півні, чи в ранці;)

36 щоб, прийшовши несподівано, не знайшов вас спля́чих.

37 Що ж я вам глагóлю, усім глагóлю: Пильнýйте.

Головá XIV.

Булá ж пásха и опріснóки по двох днях; и шукáли архиерéї, та письмénники, як би ѹогó, підступом узя́вши, вбýти.

2 Та казáли: Тількі не в свято, щоб бýчи не булó в народі.

3 А як був він у Виеáні, в господі

Свáнгелія

Симона прокажéнного, та сидів за столом, прийшла жінка, маючи посúдинку мýра нардового, правдивого, предорогóго, и розбíвши посúдинку, злилá іому на голову.

4 Бу́лі ж дéякі, що сérдились у собі, кáжучи: Нá що ся втрáта мýра?

5 Мóжна бо булó се продáти більш нíж за трýста денáриів, та дáти вбóгим. И дoreкали ій.

6 Исýс же речé: Остáвте ій. Нá що задавтé ій жалю? дóbre дíло вчинíла на міні.

7 Всýкого бо часу вбóгих маєте з собóю, и коли схóчете, можете ім добро рóбти; менé ж не всýкого часу маєте.

8 Що змогла ся, зробíла: попередýла намастýти тіло моé на погребéннє.

9 Истинно глагóлю

вам: Де б я́ про- повідувалась свáнгелія ся по всёмú свíту, казáтиметься й те, що зробíла оця, на спóмин ії.

10 А Юда Искариóцький, оди́н з двадцятёх, пíйшов до архиерéів, щоб ім зрадити іого.

11 Вонý ж почúвши зраділи, и обіцяли іому срібняків дáти. И шукáв, як би нáгодою іого зрадити.

12 И пéрвого дня опріснóчного, як пасковé ягнý колóли, кáжуть іому ученикý іого: Де хочеш, щоб пíйшовши наготóвили тобі істи пásху?

13 И посилає двох з учеників своїх, и речé ім: Идіть у гóрод, и зустрíне вас чоловíк, несучý глек водý; идіть за ним,

14 и кудý ввíде він, скажіть госпо- дарéві: Що учýтель кáже: Де свíтлýця,

по Св. Мárкові,

щоб пásху з учени-
кáми моíми міні
істи?

15 И він вам по-
ка же гíрницю про-
стóру, прýбрану й
готóву; там приго-
тóвте нам.

16 И вýйшли уче-
никý югó, и прийшлý
в город, и знайшлý,
як він сказáв ім, и
приготóвили пásху.

17 И, як настáв
вéчíр, прихóдить з
двадцятьма.

18 И, як сидíли вонý
за столом та іли,
речé Исýс: Истино
глагóлю вам: Що
одýн з вас вráдить
менé, котрý істъ зо
мнóю.

19 Вонý ж почалý
смутýтися и казáти
до іого одýн по'днó-
му: Ажé ж не я? и
другий: Ажé ж не я?

20 Він же озвáвшись
речé ім: Одýн з два-
надцятý, що вмочáе
зо мнóю рóку в
мýску.

21 Син чоловíчий
идé, як пýсано про
іого; горе ж чоло-
вíкові тому, що
Сýна чоловíчого зrá-
дить! Дóбре було б
іому, колиб не родíв-
ся чоловíк той.

22 Як же іли вонý,
взýвши Исýс хлíб и
и поблагословíвши,
ламáв и давáв ім,
и речé: Приймíть,
іжте: се есть тíло
моé.

23 И, взýвши чáшу,
и одdávши хвалú,
подáв ім, и пili з
ней всi.

24 И речé ім: Се
есть кров мой новóго
завíту, що за мнó-
гих проливається.

25 Истино глагóлю
вам: Що більше не
пýтиму від плóду
виногráднёго, аж до
дня тогó, коли югó
пýтиму новýм у
цárстві Бóжому.

26 И заспíвавши
вонý, вýйшли на гору
Олýвяу.

Евангелія

27 И речé ім Исúс: Що всі поблазнитесь мибою нόчи сіéї: бо пýсано: Поражу́ пáстиря, и россíп-лються вíвці.

28 Тількі ж по во- скресéнню моім по- переджу́ вас у Гали- лéю.

29 Петр же речé іомý: Хоч и всі по- блазняться, тількі не я.

30 И речé іомý Исúс: Истино глагóлю то- бі: Що сёгóдні, нόчи сіéї, перш нíж дvйчи пíвень запíє, трíйчи відречéсся менé.

31 Він же ще більш говорýв: Хочбý міні и вмéрти з тобóю, не відречúсь тебе. Так сáмо ж и всі казáли.

32 И прихóдять на вróчище Геøсимáн; и речé ученикам своїм: Сидіть тут, пóки молýтимусь.

33 И берé Петrá, та Якова, та Іоáна

з собóю, и почáв скorbíти та вдавá- тись у тýгу;

34 и речé ім: Тýжко сумнá душá мой аж до смéрти. Пíдождіть тут и пильнýйте.

35 И, пройшóвши трóхи дáлій, припáв до землі, и молýвся, щоб, колý можна, мýмо йшла від іóго ся годíна.

36 И речé: Авва, Отче, все можливе тобі: мýмо несý від мéне чáшу сю; тількі ж не що я хóчу, а що ти.

37 И прихóдить, и знахóдить іх сплá- чих, и речé до Петrá: Сýмоне, ти спиш? не мíг ти однíєї годíни попильнувати?

38 Пильнýйте та моліться, щоб не ввíйшли у спокýсу. Дух-то охóчий, тіло ж немошнé.

39 И знов пíйшóвши молýвся, те ж самé слово промовляючи.

по Св. Мárкові.

40 И вернúвшись знайшóв іх знов сплячих: були бо іх очі важкі; и не знали вонí, що Іому відказáти.

41 И приходить утрéйте, и речé ім: Спіть ужé и спочивайте. Гóді, пристýгла годíна; ось вýданий бúде Син чоловíчий у рўки грішникам.

42 Вставáйте, ходíмо: ось зráдник мíй наблýжується.

43 И зараз, як ще він промовляв, приходить Юда, один з дванадцятí, и з ним багáто нарóду, з мечáми й киями, від архиерéїв, та письмénників, та старшíх.

44 Дав же зráдник іогó знак ім, говорячи: кого поцілúю, той и есть він; беріть іогó, та й ведіть остоróжно.

45 И прийшóвши,

зараз приступíв до іого, и кáже: Учýтелю, учýтелю, та й поцілувáв іогó.

46 Вонí ж наложíли на іого рўки свої, и взялý іогó.

47 Одýн же хтось из тих, що стóяли, вýхопивши мечá, вдáрив слугу архиерéйського, и відтýв іому вýхо.

48 И озвáвшись Исýс, речé ім: Чи се як на розбíйника вýйшли ви з мечáми та киями брати менé?

49 Що-днý був я з вáми в цéркві на вчáючи, и не бráли ви менé; та щоб справdýлись писáння.

50 И, покýнувши іогó, всі повтікали.

51 А одýн якийся молодéць ийшóв за ним одýгнений по лотnом по нагóму, и хапáють іогó молодці;

Євангелія

52 Він же, воста-
вивши полотно, на-
гай утік од них.

53 И повелі Исуса
до архиєрея; и схі-
дяться до іого всі
архиєреї, и старші,
и письменники.

54 А Петр отда-
лекій йшов за ним,
аж у середину в
двір архиєрейський;
и сидів из слугами,
та й грівсь коло
багаття.

55 Архиєреї ж и
вся рада шукали на
Исуса свідчення,
щоб убити іого, та
й не знайшли.

56 Многі бо кріво
свідкували проти
іого, и не сходились
свідчення іх.

57 И деякі встáв-
ши кріво свідку-
вали на іого, ка-
жучи:

58 Що ми чули,
як він казав: Що я
зруйную церкву сю
рукотворну, и за три

дні іншу неруко-
твóрну збудую.

59 Та й так не
сходились свідчення
іх.

60 И стáвши архиє-
реїй посередині, спи-
тав Исуса, кажучи:
Нічого не відказу-
еш? Що сі на тебе
свідкують?

61 Він же мовчав,
и нічого не відка-
зув. Знов спитав
іого архиєреїй, и ка-
же іому: Чи ти еси
Христос, Син Бла-
гословéнного?

62 Исус же рече:
Се я; и бачитимете
Сина чоловічого,
сидячого по правіці
силы и йдучого на
хмáрах небесних.

63 Архиєреї же,
роздерши одежду
свою, каже: Нá що
нам іщé свідків?

64 Ви чули хулу:
як вам здається? Во-
ни ж усі осудили іо-
го, що винен смерти.

65 И почали деякі

по Св Мárкові.

плювати на іого, и закривати лицé іо-мý, и бýти по що-кáх іогó, и казáти іомý: Проречý; а слúти знущались из іого.

66 И як був Петр у дворі внизу, при-хόдить однá з дíв-чát архиєréйських,

67 и, бáчивши Пе-тrá, що гріється, позирнúвши на іо-го, кáже: И ти був з Исúсом Назаряни-ном?

68 Він же одрікся, кáжучи: Не знаю, ані розумію, що ти кáжеш. И вийшов геть до придво́ру; и півень запіяв.

69 И дíвчýна, по-бáчивши іогó знов, почалá казáти тим, що стоя́ли: Що еей з них.

70 Він же знов одрікся. И трóхи згódом тí, що стоя́ли, сказáли знов Петróvi: Справdі з них

есý: бо ти и Гали-лéєць, и говірка твоя подобна.

71 Він же почáв проклинáтись та кля-стýсь: Що не знаю чоловíка сёгó, про котróго кáжете.

72 И вдругé пí-вень запіяв. И зга-дáв Петр слóво, що промóвив іомý Исúс: Що перш нíж пíвень запіє двíйчи, одре-чéсся менé трíйчи. И став плáкати.

Головá XV.

И зáраз у ранцí, порáдивши ар-хиєréi з старшýми та письмénниками, и вся ráда, звязáвши Исúса, повелý та й вýдали Пилáтовi.

2 И спитáв іогó Пилáт: Чи ти есý царь Жидівський? Він же озвáвши речé іомý: Ти кá-жеш.

Евангелия

3 И винуватили ю-
го архиєреі багато.

4 Пилат же знов спитав юго, кажу-
чи: Не відкаzuеш
нічого? Он скількі
на тёбе свіdkують.

5 Ісус же більш
нічого не відказав,
так що дивувався
Пилат.

6 На свято ж від-
пускав він ім одногó
вазника, про кото-
рого просили.

7 Був же нáзваний
Варава з своїми
затязцями увáзне-
ний, котрі під бунт
убийство зробили.

8 И гукаючи народ,
почав просити, щоб,
як що-разу, зробив
ім.

9 Пилат же від-
казав ім, говорячи:
Чи хóчете, щоб вý-
пустив вам царя
Жидівського?

10 Знав бо, що
черéз зáвисть вýдали
іого архиєреі.

11 Архиєреі ж на-

устíли народ, щоб
лúчче Вараву від-
пустíв ім.

12 Пилат же, о-
звáвшись знов, ска-
зáв ім: Що ж оце
хóчете, щоб зробíв
з тим, когó зветé
царем Жидівським?

13 Вонí же знов
закричали: Роспнí
іого.

14 Пилат же кáже
ім: Якé ж бо зло
зробíв? Вонí же ще
гíрш кричали: Рос-
пнí іого.

15 Пилат же, хо-
тівши народові до-
годýти, відпустíв
ім Вараву, и передáв Ісуса побíвші,
щоб роспáто іого.

16 Вóини ж пове-
лý іого у серéдину
двору, чи то в Прé-
тор; и склýкали
всю рóту.

17 И одяглý іого
в багрянýцю, и по-
ложíли на іого
сплівши з тернини
вінéць,

по Св. Мárкові.

18 та й почалý витáти іогó: Рáдуйся, цáрю Жидíвський!

19 И бýли іогó по голові тростíною, и плювали на іого, и, кýдаючись на колíна, клáнялись іому.

20 И, як насміялись из іого, роздягнúли іогó з багрянýцí, и одягнúли іогó в одéжу іогó, та й вивóдять іогó, щоб роспáти іогó.

21 И застáвили мимоїдúчого одного Сýмона Киринéя, идúчого з поля, бáтька Алексáндра та Рýфа, щоб ніс хрест іогó.

22 И привóдять іогó на Голгóбу місце, що прозване Череповé місце.

23 И дали іому пýти винá з смирною; він же не прийняв.

24 И роспинáтелі іогó поділýли одéжу іогó, кинувши жéреб

на нéї, що кому впадé.

25 Булá ж годíна трéйтя, и роспялý іогó.

26 И булá на́дпись винý іогó надпýсана: Царь Жидíвський.

27 И з ним роспялý двох розбíйників, одного по правýці, а одного по лíвýці в іого.

28 И справdýлось писáнне, що глагóле: И з беззакóними полíчено іогó.

29 И мимоходячí хулили іогó, кивáючи головáми своїми та говорячи: Оввá! ти, що руйнýеш цéркву и в три днí будýеш,

30 спасí себé и зайдí з хрестá.

31 Так сáмо и архиерéї, насмíхаючись один до 'дного з письмénниками, казáли: Иных спасáв, себé не може спастí.

Евангелия

32 Христос, царь Жидівський, нехай віде тепер з хреста, щоб побачили ми, и увіруємо. И роспяті з ним не важали іого.

33 Як же настала година шеста, тімрява стала по всій землі аж до години девятої.

34 А години девятої покликнув Ісус голосом великим: Елоі, Елоі, ламасаваєани? що єсть перекладом: Бóже мій, Бóже мій, на що менé покинув есí?

35 И дέякі з тих, що тут стояли, почувши казали: Ось Іллю клíче.

36 Побігши ж один и сповнівши губку бцтом, и настромивши на тростину, поів іого, кáжучи: Страйвáйте, побачимо, чи прийде Ілля зняти іого.

37 Ісус же, пустивши голос великий, зітхнув.

38 И завіса церковня роздралась надвое з верху аж до низу.

39 Бачивши ж сотник, що там стояв проти іого, що, так закричавши, зітхнув, кáже: Справді чоловік сей Син був Бóжий.

40 Булí ж и жінкí, оддалекі дивлячись, між котрими була и Марія Магдалина, и Марія, Якова мénшого та Йосіі мати, и Саломія,

41 що, и як був у Галилеї, ходили слідом за ним, и послугували іому, и інших багато, що поприходили з ним у Єрусалім.

42 А як ужé настáв вечір, бо була п'ятниця, чи то перед суботою,

по Св. Мárкові.

43 прийшóв Іóсиф з Аrimаөéї, поважний ráйца, що та-кóж сподівáвсь цárства Бóжого, и зо-смілившиcь увíйшóв до Пилáта и просíв тíла Исúсового.

44 Пилáт же ди-вувáвсь, що вже вмер би; и, поклý-кавши сótника, спи-тáв іогó, чи давнó вмер.

45 А довíдавшиcь од сótника, дав тíло Іóсифові.

46 И, купíвши пла-щеницю и знáвши іогó, обгорнúв іогó плащеницею, та й положíв іогó у грó-бí, що був вíscіче-ний из скéлі, та й прикотýв каменя до дверéй грóбу.

47 Марýя ж Маг-далýна и Марýя Йо-сýїна дивíлись, де іогó положено.

Головá XVI.

И, як минúла субó-та, Марýя Маг-далýна, та Марýя Яковова, та Сало-мýя купíли пáхощíв, щóб прийшóвши на-мастýти югó.

2 И вéльми рано пéрвого дня тýжня прихóдять до грóбу, як схóдило сónце.

3 И казáли мíж собóю: Хто вíдкó-тить нам каменя від дверéй грóбу?

4 И поглянувши по-бáчили, що відкó-чено каменя: був бо великий дýже.

5 И, ввíйшóвши в грíб, побáчили мо-лодця сидячого з правого бóку, одяг-неного в шáту бí-лу, та й вжахнú-лись.

6 Вíн же речé ім: Не жахáйтесь. Исúса шукáєте Наварянýна роспýтого. Устáв;

Свáнгелія

немá юго тут. Ось місце, де положено юго.

7 Тéлькi ж идiть скажiть ученикам юго та Петровi, що попередiть вас у Галилею. Там юго побачите, як сказав вам.

8 И вийшовши во- нý хутко, побiгли вiд грóбу: бо обняв iх трéпет и страх, та й нікому нічого не сказали: боя- лись бо.

9 Воскреснувши ж у ранцi пéрвого дня тýжня, явивsъ най- пérше Марíї Маг- далинi, що з неї вýгнав сiм бiсiв.

10 Вонá пiйшóвши сповiстíла тих, що були з ним, як су- мувáли та плáкали.

11 И тi, почувши, що живий, и вонá юго бáчила, не поняли вíри.

12 Пiслá ж тóго двоiм з них в до-

роzi явивsъ в iн- шому вýдi, як ий- шли на селó.

13 И вонý пiйшóв- ши сповiстíли дру- гих, та й тим не поняли вíri.

14 Опiслá явивsъ одинадцятём ім си- дячим за столом, и дорiкав ім недовíр- ством iх и жорстó- костю сéрца, щотим, котрi бáчили юго воскрéсшого, не поняли вíri.

15 И речé ім: И- дiть по всéму свi- ту и проповiдуйте свáнгелию усякому твóриву.

16 Хто вíруватиме та охриститься, спа- сéться; а хто не вíруватиме, осý- диться.

17 Озиáки ж вíру- ючим такi будуть: імáм моim бiсiв ви- ганятимуть; мóвами заговорять новýми;

18 гадóк бráти-

по Св. Мárкові.

муть, и, колý смéрт-
нёго чого вýпьють,
не шкóдитиме ім;
на недúжих руки
клáстимуть, и одý-
жуватимуть.

19 Господь же,
після тóго, як про-
мовив до них, воз-

нісся на нéбо, и сів
по правýці в Бóга.

20 Вонý ж вýй-
шовши проповіду-
вали всюди, а Го-
спόдь допомагáв, и
слóво ствéрджу-
вав услід ознаками.
Амінь.

Євангелія по Св. Мате́єві, вийшла.
Євангелія по Св. Луці друкується.
Слідом за нею друкуватиметься Єван-
гелія по Св. Іоа́нові, потім увесь Но-
вий Завіт, а потім усе Святе Письмо
Старого и Нового Завіту.

Продається:

у Відні (*Wien*), *Ferd. Klemm, Stadt,*
Dorotheergasse Nr. 7;
в Ліпському (*Leipzig*), *E. Kaspro-
wicz, Slavische Buchhandlung,*
и по всіх більших книгáрнях у
Галичині.

З друкарні Сóммера у Відні.